

Qui defensarà CiU?

Fa quatre anys, CiU va justificar el pacte amb el PP amb l'argument que ERC no li donava res i, en canvi, el PP governava a Madrid i era allà on s'havien d'anar a buscar les garrofes. Bé, una legislatura més tard sembla que les coses han canviat molt i ara CiU estava disposada a tot el que Jordi Pujol ha considerat impensable des de sempre. Fins i tot Artur Mas ha arribat a fer-se la foto al costat del lehendakari Ibarretxe donant suport al seu pla, un miracle en què no creien ni els democristians del PNB.

Però això són històries que no passaran a la història. El cas és que CiU s'ha quedat a l'oposició i hi ha més d'un milió de persones que, legítimament, poden estar en contra de la majoria d'esquerres que ha fet president Pasqual Maragall. I el problema és que l'entorn mediàtic del PSC aplega la major part dels mitjans de comunicació que conformen el panorama comunicacional català. De fet, fora de *La Vanguardia*, *l'Avui* i els mitjans de la CCRTV, la resta ha tingut una actitud legítima però inequívoca de suport a l'opció socialista. Passades les eleccions, tot indica que el diari monàrquic es situarà amb una rapidesa que ja és llegendària i *l'Avui*, forçosament, haurà de mantenir una posició prou equidistant com per permetre-li conservar tant els lectors que han votat CiU com els que estan contents amb Carod-Rovira i el pacte d'esquerres.

Per això és tan important que la ràdio i la televisió públiques de Catalunya siguin això: públiques. En cas contrari, o bé CiU no tindrà accés a la ciutadania o bé haurà de dependre dels mitjans estatals que tan lamentablement controla el PP. L'oportunitat de canviar les coses és al nostre abast, i això inclou CiU.

Salvador Cot

La crònica

La croada d'Aznar i la creu de Carlos Fabra

Divendres, 19 de desembre

Dues querelles contra Carlos Fabra.

Esclata a Castelló un conflicte de contorns molt foscos. L'empresari Vicente Vilar presenta dues querelles contra el totpoderós president de la Diputació de Castelló, Carlos Fabra, pels delictes d'estafa, apropiament indegut, falsedat en document mercantil, contra la salut pública i contra la propietat industrial. Vilar denuncia el pagament de milionàries comissions per la redacció d'informes inexistents a una empresa propietat de Fabra perquè exercira pressió política en favor dels seus interessos empresarials, vinculats amb els productes fitosanitaris. L'empresari també acusa Fabra de vendre productes fitosanitaris tòxics sense llicència. El president contesta que l'assessorament és legal, ja que el plenari de la Diputació de Castelló, amb els vots a favor del PP i en contra de l'oposició, va aprovar de permetre que Fabra compatibilitzara la seua activitat pública i la privada. El PP ix en suport del president de la Diputació (excepte Mariano Rajoy, que evita de defensar-lo de les acusacions) i tota l'oposició reclama la seua dimissió. Al marge de la legalitat o il·legalitat de la seua actuació, sí que sembla clar que el pantanós terreny de barreja pública i empresarial de Fabra no és un exemple d'ètica política.

Dissabte, 20 de desembre

Banc Sabadell: bomba financera.

Bomba en el món financer. El Banc Sabadell anuncia un acord d'adquisició d'accions del Banc Atlàntic pel qual comprarà el paquet dels accionistes majoritaris: Arab Banking Corporation (68%) i BBVA (24'5%). Les accions del Banc de Sabadell són controlades en part per La Caixa. Això ha despertat els habituals recels a Madrid. De fet, les últimes informacions apunten, en el moment de tancar aquesta edició, que el Banc d'Espanya podria limitar la

presència de La Caixa en el nou grup bancari, el quart en el rànking estatal. Com és conegut el Banc d'Espanya, l'autorització del qual és preceptiva, no veu amb bons ulls que les caixes d'estalvi comprin bancs.

Unió Valenciana, més a prop del PP?

El consell nacional d'Unió Valenciana decideix de no presentar-se a les eleccions generals, amb la qual cosa contraduï el resultat de la recent assemblea nacional, que havia decidit, amb un 89% dels vots a favor, de concórrer als propers comicis en solitari. Serafín Castellano, secretari provincial del PP de València, reconeix que ha tingut contactes amb les restes d'aquest partit regionalista. El destí podria ser el de l'absorció per part del PP a canvi de l'obtenció d'algun diputat a Madrid dins de la llista popular.

Dilluns, 22 de desembre

Debat en el Consell mallorquí. Per segon any el Consell de Mallorca viu el seu debat de política general. Serveix, igual que ja havia passat l'octubre al Parlament balear, per copsar la total ruptura entre el centre-dreta aliat, PP-UM, i l'esquerra, PSIB, PSM i EU – Els Verds. Les intervencions del portaveu de l'esquerra com Francina Armengol (PSIB), Antoni Alorda (PSM) i Marilena Tugores (EU – Els Verds) irriuen en alguns moments a la presidenta del Consell, Maria Antònia Munar (UM), de tal manera que es viuen alguns episodis de duresa insòlita en la institució. La majoria PP-UM opta per una defensa aferrissada de la seva gestió, amb criteris de pragmatisme i tecnocràcia, mentre que l'oposició fa discursos profundament ideològics.

El Constitucional dóna la raó a Catalunya.

El Tribunal Constitucional ha considerat que la resolució de l'Instituto Nacional de Empleo (INEM), de juliol de 2003, per la qual prorrogà per al 2003 les ajudes per a plans de formació

Al costat d'aquestes ratlles, Carlos Fabra, president de la Diputació de Castelló, acusat d'estafa, apropiament indegut, falsedat en document mercantil i delictes contra la salut pública per un empresari castellanenc. Dalt, façana del Banc Sabadell, institució financera que té com a entitat de referència La Caixa, ha comprat el Banco Atlántico, entitat per la qual licitava també la CAM.

EEE / JORDI PIÑER

contínua corresponents a 2002, vulnera les competències de la Generalitat de Catalunya, en el sentit que la institució catalana –per això havia recorregut– té les competències per gestionar l'execució de les ajudes per a plans de formació.

Dimarts, 23 de desembre

Balears perd qualitat de vida. Segons un estudi fet públic per l'Institut d'Estudis Valencians, les Illes Balears han passat de ser la primera comunitat autònoma de l'estat en qualitat de vida, a inicis dels anys 80, a ser-ne la cinquena el 1999. L'estudi relaciona la renda amb les necessitats que una societat moderna es consideren bàsiques, i no per tant només amb el mínim per sobreviure.

Tota la setmana

Creuada terminal d'Aznar. Des de la constitució del nou Govern català, i al llarg de tot el cap de setmana, el presi-

dent del Govern espanyol, José María Aznar, amb l'escuder Eduardo Zaplana, aprofiten la nova situació política catalana per abocar un continu allau de desqualificacions de l'esquerra i el nacionalisme. La darrera aportació de l'aznarisme terminal és especialment impactant: assegura a Cadis que obrir qualsevol tipus de reforma constitucional conduiria "inexorablement" al trencament "de la unitat nacional i del sistema autònom". Bé, encara que fos així, i què, li podrien demanar molts. Però no és el cas, sinó, per enèsima vegada, la utilització en clau electoral, *sin complejos*, de qualsevol ressort que se li posi a tir per explotar els seus temes més estimats: l'antinacionalisme i l'antisocialisme. Esperem que no sigui com el Cid, que guanyava batalles després de (pel cas, políticament) mort, i que amb ell i Rajoy, es compleixi aquella llei de successió no escrita que els successors mai no són com els succeïts.

L'aposta de l'esquerra

Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) ha fet, a la València del nord, la gran aposta del seu present –i futur– amb el tripartit. El temps i els encerts s'encarregaran de posar les coses al seu lloc, de manera que la ciutadania acabe situant l'acció de govern en la seua justa mesura i deixi de confondre una persona i una institució –o viceversa– amb una opció política i tot un país. El nacionalisme, com la sort petita de la loteria, es troba molt repartit. N'hi ha de dreta (CiU), n'hi ha de més transversal, n'hi ha d'anímic, i també n'hi ha d'esquerres, com han demostrat els de Carod-Rovira. Fet i fet, ERC té ara la gran oportunitat d'eixamplar l'aposta cap a baix. No només es tracta que Esquerra Republicana del País Valencià (ERPV) presente les seues credencials a les imminents eleccions al Congrés i al Senat. Amb això ja s'hi comptava. Amb les limitacions, també. La gran aposta, però, consisteix que ERC incloga, amb l'expectativa d'assolir grup parlamentari propi, un candidat d'ERPV en un lloc d'eixida per una circumscripció de la Catalunya estricta. I una vegada a Madrid, treballar de valent per fer front al desconcert i la demagògia espanyolista davant les iniciatives "valencianes". Avantatges: el trencament del mur de silenci mediàtic sobre ERPV, que també limita la seua percepció social i el seu creixement; la visualització que, a més del regionalisme convergent –i legítim, és clar– del Bloc, hi ha un nacionalisme inequívocament d'esquerres, clar i català; i el repte de guanyar un espai que facilite, amb les òptimes condicions, l'accés a les Corts Valencianes d'ací a tres anys i escaig.

Manuel S. Jardi